

hold ordnede, hvorfor man ogsaa, forsaavidt Nogle maaskee kunde mene, at de Udgifter, som Statskassen skulde have til Theatret, i den nærmeste Fremtid kunde indskrænkes meget betydeligt — har indseet, at Statskassens Tilskud endog i den første Tid kunde blive ikke ubetydeligt større; men man har antaget, at alle disse Bænkkeligheder maatte være af en forbigaaende Art, og at man ved at betræde en saadan Vej som den, Udvalget har antyndet, dog i Tiden vilde blive ledet til et virkelig tilfredsstillende Resultat, hvorved Theatret vilde komme til at blomstre og Statskassen vinde." Den ærede Ordfører har nu idag udviklet, hvorledes han siden den Tid ved at lære Theatret nærmere at kjende har faaet sine mange og store Betænkkeligheder ved denne Ordning, og at han ikke længere kunde følge med dertil. Det er nu vist nok, at jo mere man lærer det Bestaaende at kjende og kommer ind deri, desto mere seer man alle Betænkkelighederne ved at gjøre Forandringer derved, men deraf følger dog ikke, at man ikke skulde kunne see de mange lyse Sider, en Forandring kunde have, eller at disse lyse Sider ikke skulde kunne overveie de store Betænkkeligheder, man har. Det er ogsaa en Erfaring, at efterhaanden som man bliver ældre, faae Betænkkelighederne ved nye Forandringer en større Vægt, medens man, saalænge man er yngre, seer mere paa de lyse Sider ved den, og det kunde dog maaskee tænkes, at ogsaa den ærede Ordfører i saa Henseende var overgaaet noget Mennekeligt, og at Alderen er kommen til at øve nogen Indflydelse paa ham, saa at de mørkere Sider af den Grund nu staae for ham med stærkere Vægt, end de i sin Tid gjorde. Jeg kan imidlertid ikke troe, at det Samme skulde være Tilfældet med Alle, og jeg troer i alt Fald, at det er godt, at der er Nogle, som holde fast ogsaa paa de lyse Sider ved det Nye, og have Mod til at vove Noget for at faae dette gennemført. I den Henseende forekommer det mig nu rigtig nok, at vort Forslag er saa uskyldigt, som det vel kan være; thi der kan Intet tabes ved det. Man kan gjøre et meget alvorligt Forsøg paa at sætte det i værk, og, hvis det ikke lykkes at gennemføre det, ville vore Modstandere kunne

beholde Theatret og drive det saaledes som nu. Jeg for min Part har som sagt den Tillid til Kjøbenhavns Befolkning og til Kunstnerne, at jeg troer, det vil kunne lykkes, men jeg gjentager det, selv om det ikke skulde lykkes, vil der ikke være Noget tabt derved; ja, man vil kun kunne vinde derved. Der vil være vundet Meget derved, nemlig det, at vi komme til at staae paa en ganske anden og bedre Fod med hele vor Theaterverden. Hver Gang vi nu vilde søge at indskrænke Udgifterne til Theatret, møde vi stor Modstand, og jeg kunde næsten sige stor Uvilje. Ved det Tilbud, her foreligger, sige vi til dem: Ere I ikke tilfredse med den Maade, hvorpaa Theatret styres, saa tag selv Styrelsen af det i Ederes Haand, og søg at gibe det en friere og uafhængigere Stilling! Vi ere villige til at bringe store Offre. Tage de ikke mod Tilbudet, eller gjøre de det kun under saadanne Betingelser, som ere aldeles uantagelige, saa kunne vi sige: Vi have gjort Eder et Tilbud, I have ikke taget derimod, eller I have stillet aldeles urimelige Fordringer, nu maae I tilskrive Eder selv, at Staten for Fremtiden styrer det og med saa stor Sparommelighed som mulig! Med Hensyn til Enkelthederne i vort Forslag maa vi bestandig bede erindret, at dette Forslag ingenlunde er den sidste og endelige Contract, som skal afluttes. Det er jo kun de Grundtræk, som vi have troet det fornødent fra Thingets Side at fastsætte for Regjeringen som aldeles nødvendige Betingelser, der skulde holdes paa. Det er en Selvfølge, at, naar Taleren er om at aflutte en endelig Contract, der saa maa tages ganske anderledes detaillerede Bestemmelser; men jeg siger dette nu, for at der ikke skal finde nogen Misforstaaelse Sted af vort Forslag. Jeg troer altsaa, at, hvis det ærede Thing vil vedtage vort Forslag, saa vil det være muligt at gjøre et alvorligt Forsøg paa at komme ud af den Stilling, hvori vi i saa mange Aar have staaet til Theatret, og som en stor Deel af Thinget, ja, jeg tør sige et Fleertal, ønsker at blive fri for. Og hvis Forsøget ikke skulde lykkes, saa kan jeg ikke see, at Modstanderne derfor kunne have Grund til at frygte. De, der ere Benner af Theatret,